

– І все-таки ви впоралися?

– Коли вже знаєш, що це таке – бути олімпійським чемпіоном, то, звісно, на рівні підсвідомості виникає бажання повторити власний успіх. Тому гребла через «не могу», і дуже рада своєму «подвійному сріблу», воно для мене набагато дорожче за «золото» Пекіна.

Пам'ятаю, коли їхала на Олімпіаду до Китаю, думала, бронза, мовляв, є, на золото претендує угорська спортсменка, а мені «срібло» не завадило б. А в результаті я тоді виграла «золото». Тож «срібла» для повного комплексу мені якраз і бракувало! (Сміється).

– Інно, в вашому виді спорту немає особистих і командних олімпійських рекордів. Чому?

– Якщо коротко, то є багато чинників, які впливають на показник часу заїздів спортсменів-байдарочників: вітер, хвиля, вода тепла, вода холодна, склад і щільність води. Усе це впливає на результат, і тому особисті рекорди спортсменів не фіксуються. У зв'язку з цим, до речі, можна виграти змагання, показавши час, набагато менший, ніж у попередніх заїздах.

– Збірна України на Лондонській олімпіаді виграла чимало нагород у веслуванні і на каное. У вас – дві срібні медалі, в Юрія Чебана – «золото», в жіночій четвірки – «золото». Що скажете про закономірності успіхів?

– Думаю, наш результат був зумовлений багатьма чинниками. Наприклад, маємо чудових тренерів та «відшліфований» режим тренувань. Також хотілося б сказати слова вдячності й очільнику Державної служби молоді і спорту Равілю Сафі-

улліну. Коли наші спортсмени здобули олімпійські ліцензії, це відомство взяло подальшу підготовку у свої руки. Можу сказати, що в наших з Юрієм Чебаном дисциплінах було зроблено максимально все, створено всі умови, щоб ми досягли значних результатів. Наприклад, перед Лондонською олімпіадою я мала можливість виїжджати на всі заплановані збори. Спеціально для мене навіть придбали старту систему, тренування з якою неабияк сприяє моїй спортивній підготовці.

– Інно, і останнє. Судячи з тенденцій у вашому виді спорту, ви можете взяти участь ще мінімум як у двох олімпіадах? Які ваші плани на майбутнє?

– Хочеться потрапити 2016 року на Ігри в Ріо. Адже маю дві срібні медалі, а золоту – одну. Вважаю, треба поліпшувати ситуацію. (Сміється).

А загалом не знаю, як буде. Адже це великий спорт, тут багато що залежить від фізичного стану і здоров'я. З віком можна додати в сили, але втратити витривалість. Я робитиму все можливе, щоб залишитися у великому спорті й радувати наших глядачів новими перемогами. А там, як Бог дасть, поживемо – побачимо.

Розмовляв Євген ТИЩУК.

Фото автора та з особистого архіву Інни Осипенко-Радомської.

37

Олександр Малієнко,

завідділу парламентського журналу «Віче»,
– перший чемпіон України з шахів
серед журналістів

З усіх категорій працівників, окрім, звичайно, професіональних шахістів, у нас найкраще грають у шахи, безперечно, журналісти. Принаймні «акули пера» в поєдинках проти політиків, банкірів, юристів, учених та інших фахівців мають величезну перевагу. І це при тому, що деякі організації зберегли шахові традиції: народні депутати, наприклад, щороку проводять турнір «Парламентська партія», Спілка юристів України регулярно влаштовує шахові змагання, науковці мають у Київському будинку вчених «шахову точку»... А от журналісти досі не проводили своїх чемпіонатів.

Національна спілка журналістів України взялася, до того ж рішуче й масштабно, виправити цю «патову» ситуацію. Перший хід зробив секретар НСЖУ заслужений журналіст України Віктор Шпак, організувавши першість столиці серед майстрів пера і мікрофона. Водночас регіональним журналістським організаціям було надіслано пропозицію провести свої змагання й відрядити переможців для участі в Усеукраїн-

ському турнірі серед журналістів. І от до Києва, попри негоду, рекордні снігопади і мороз, приїхали шанувальники мудрої гри з багатьох регіонів країни.

У залі НСЖУ їх привітав з початком першого журналістського шахового змагання голова Національної спілки журналістів України Олег Наливайко. Приємною несподіванкою стала інформація про те, що сам Олег Ігорович має спортивний розряд з шахів і свого часу навіть зіграв учнію з Гаріком Вайнштейном – майбутнім багаторазовим чемпі-

оном світу Гаррі Каспаровим. Спілка журналістів, схоже, відразу знайшла спільну мову з Федерацією шахів України. З напутніми словами до гравців звернулися почесний віцепрезидент Федерації шахів, міжнародний арбітр Леонід Боданкін і міжнародний гросмейстер, чемпіон світу з шахів у складі збірної України Володимир Баклан. А під час самого змагання чітко виконали суддівські функції міжнародний майстер Віталій Песоцький і майстер ФІДЕ Леонід Ніколаєв.

А тепер про перебіг спортивної боротьби. Два десятки шахістів зіграли 9 турів за швейцарською системою. Переможець київського етапу змагання завідувач відділу редакції журналу Верховної Ради України «Віче», кандидат у майстри спорту Олександр Малієнко виборов перше місце, набравши 8,5 очка з 9 можливих. Попри майже 100-відсотковий результат інтрига зберігалася до останнього туру, бо лише одне очко втратив, поступившись тільки переможцеві, срібний призер турніру шаховий журналіст з Донецька, кандидат у майстри спорту Ігор Гуров, котрий редагує всеукраїнську шахову газету «Ладья». Третє місце посів вінницький журналіст Михайло Шафір.

Беззастережний успіх першого Всеукраїнського журналістського турніру дає надію, що його проводитимуть регулярно. Було б добре, якби цей крок підтримали й інші творчі організації, адже тільки такі конкретні справи сприяють відродженню

колишнього престижу шахів в Україні. Згадаймо, що минув понад рік відтоді, як Верховна Рада прийняла Постанову «Про проголошення Дня шахів в Україні», а торішнього літа схвалила концепцію Загальнодержавної цільової програми розвитку шахів «Інтелект нації» на 2013–2020 роки. Однак після появи цих важливих документів жодного поживлення шахового життя досі не відчувалося... А ось журналістський турнір одразу набув резонансу: щойно закінчилися баталії на шахівницях,

президент Шахової асоціації юристів, завідувач кафедри національної безпеки Національної академії СБУ Володимир Остроухов передав керівництву НСЖУ пропозицію щодо проведення матчу між командами юристів і журналістів. Забезпечити матеріальну підтримку заходу готова компанія спортивних споруд CFS. Отже, шахові годинники зупинено ненадовго!

Олексій РАДЧЕНКО,
член виконкому Федерації шахів України.
Фото Миколи БЛОКОПИТОВА.

Шахи –

характерна ознака цивілізованості

Як свідчить давня легенда, створив шахи якийсь індус. За свій винахід він попросив у раджі незначну, на перший погляд, винагороду: стільки пшеничних зернин, скільки вмістяться на шаховій дошці, якщо на першу клітину покласти одну зернину, на другу – дві, на третю – чотири... Коли підраховали, з'ясувалося, що такої кількості зерна немає на всій планеті, адже слід було б заповнити зерноховище об'ємом у 180 км³. Чи було це так насправді, ніхто достеменно не знає. Але саме з Індії шахи розпочали триумфальну ходу планетою, ставши невід'ємною частиною людської культури.

«Шахи – це мистецтво, запліднене боротьбою», – стверджує наш колега Олександр Малієнко, котрий наприкінці 2012 року увійшов в історію незалежної держави як переможець першого Всеукраїнського шахового турніру серед журналістів. Цю справді історичну акцію провела Національна спілка журналістів України, яку нині очолює Олег Наливайко. До речі, лідер вітчизняних «акул пера, мікрофона й телеоб'єктива» свого часу мало не виграв партію в шахи в чемпіона світу Гаррі Каспарова.

Олександр Малієнко від самого початку своєї журналістської кар'єри «обвінчався» із шахами. У 1980-х він виконав кандидатський норматив у майстри спорту. А в його творчому доробку – ексклюзивні інтерв'ю з видатними гросмейстерами Віктором Корчним, Василем Іванчуком, Олександром Онищуком, Русланом Пономарьовим та багатьма іншими.

Уже в роки незалежності нашої держави, а точніше на межі тисячоліть, Олександр показав найкращий

результат у серії товариських зустрічей команд шахістів Верховної Ради України і Державної Думи Російської Федерації (тоді до складу команд входили депутати і журналісти). В його активі – перемоги над гросмейстерами, призи «За найкращішу партію».

Колектив парламентського «Віча» щиро бажає нашому колезі продовження започаткованих традицій і нових сходжень на шаховий олімп!

Віктор КОРНІЮК,
заслужений журналіст України.